

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

Μαθήτριες:

Μανδάλου Ελευθερία

Κουρέλη Μαρία-Ελένη



Παγωταζής



Κατασκευάζει παγωτά από γάλα, ζάχαρη, φρούτα και άλλα συστατικά. Τα αναμειγνύει σωστά και παστεριώνει το μείγμα. Για να μοιράσει τα σταγονίδια λίπους κατασκευάζει τα συστατικά μέσω της ομογενοποιητικής μηχανής, χύνει το μείγμα σε ένα μηχάνημα ψύξης και το ξεκινάει για να το κτυπήσει και να δροσίζει το μείγμα μέχρι το προϊόν να αποκτήσει την κατάλληλη σύσταση. Διακοσμεί τα παγωτά με παγωμένα φρούτα, σοκολάτα, ή άλλα συστατικά. Μπορεί επίσης να εμπλουτίσει την πάστα του παγωτού με διάφορα συστατικά από παραδοσιακό καλλιτεχνικό κατάστημα.

Καστανάς



- Απίθανη όσο και αξέχαστη η φιγούρα του Καστανά.
- Φιγούρα σταθερά χαραγμένη στη μνήμη μας..
- Έπιασε βροχή; εκείνος στο πόστο του!
- Είναι ξημέρωμα, ήρθε η νύχτα;
- εκείνος πάλι στο πόστο του!
- Χιονίζει ή έχει ξεροβόρι; κι όμως είναι ακόμη εκεί..!
- Και πού..; όχι μέσα σε κανένα γραφείο
- αλλά σε κάποιο πεζοδρόμιο που θεωρείται πέρασμα..
- Κάθε μερόνυχτο του χειμώνα..

Παγοπώλης



- Το επάγγελμα του παγοπώλη υπήρχε ως τη δεκαετία του 1960 κυρίως σε αστικά κέντρα. Ο παγοπώλης πουλούσε τον πάγο περιφερόμενος στις γειτονιές, γιατί εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν ηλεκτρικά ψυγεία για τη συντήρηση των τροφίμων.

Νερουλάς



Στην παλιά Αθήνα που δεν υπήρχαν βρύσες μέσα στα σπίτια, ο νερουλάς αναλάμβανε την τροφοδότηση τους με νερό. Υπήρχε συνήθως ένας νερουλάς σε κάθε γειτονιά και είχε σταθερή πελατεία .

Έκανε πολλά κοπιαστικά δρομολόγια και αμειβόταν περίπου 1 δεκάρα τον τενεκέ. Το επάγγελμα του νερουλάς διατηρήθηκε μέχρι το 1930, οπότε ιδρύθηκε η ΟΥΛΕΝ.

Γαλατάς



Ο γαλατάς ήταν επάγγελμα πλανόδιου μικροπωλητή παλαιότερων εποχών, που διατηρήθηκε μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνα, που σήμερα έχει εκλείψει σχεδόν τελείως από αρκετές χώρες της Ευρώπης. Ο γαλατάς εργαζόταν στα μεγάλα αστικά κέντρα και όχι στα χωριά, καθώς εκεί υπήρχε η δυνατότητα, εξ ανάγκης, για άμεση πώληση φρέσκου γάλακτος. Ο γαλατάς αναλάμβανε τη διάθεση του γάλακτος και άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων (συνηθέστερα γιαουρτιού) στα σπίτια. Το μεταφορικό του μέσο ήταν ένα υποζύγιο (γάιδαρος ή μουλάρι, μερικές φορές ρυμουλκούσαν και ανοικτή ή κλειστή ελαφριά άμαξα) και αργότερα το ποδήλατο ή μηχανοκίνητο δίτροχο.

Λούστρος



Επαγγελματίας λούστρος ήταν αυτός που περιφέρονταν σε διάφορα στέκια της πόλης -καφενεία, καταστήματα, υπηρεσίες και διάφορα σημεία των δρόμων- και έβαφε τα παπούτσια των πελατών του.

Το επάγγελμα βέβαια έχει εκλείψει σήμερα, μετά τις τόσες εύκολες βαφές παπουτσιών που κυκλοφορούν στο εμπόριο και μπορεί ο καθένας να βάψει εύκολα τα παπούτσια του. Που και που θα συναντήσει κανείς κανέναν πλανόδιο λούστρο, ο οποίος αποτελεί κάτι το αξιοπερίεργο για τους τουρίστες.

Κουλουράς



Ένα επάγγελμα που υπήρχε παλιά και τείνει σήμερα να εξαφανιστεί είναι ο κουλουράς.

Ο Κουλουράς λοιπόν, ήταν ο υπαίθριος μικροπωλητής ο οποίος πουλούσε κουλούρια .

Κάθε πρωί ο κουλουρτζής, σύχναζε σε μέρη όπου περνούσε πολύς κόσμος, - συνήθως σε κεντρικά σημεία των πόλεων - έστηνε το τραπεζάκι του με τα τακτοποιημένα σουσαμένα κουλούρια του και τα πουλούσε.

Χαρακτηριστική ήταν η προτροπή των κουλουρτζήδων για να αγοράσουν όλοι το προϊόν τους

Ευχαριστούμε που μας παρακολουθήσατε!!!

ΤΕΛΟΣ!!!!!!!!!!!!!!